

V útulcích pro ztracený

Kabát

Jak rozdvojený druhý já
představa dost bláznivá
hračka v rukou dítěte
žena, co se usmívá

podivnej sen se mi zdál
dvojroli jsem v tom snu hrál
Na vlastním pohřbu jsem byl
a na hrob kytku si dal

1. Jak rozdvojený druhý já
představa dost bláznivá
hračka v rukou dítěte
žena co se usmívá

podivnej sen se mi zdál
dvojroli jsem v tom snu hrál
Na vlastním pohřbu jsem byl
a na hrob kytku jsi dal

- R: V útulcích pro ztracený
upíjí smutek svůj
z čistejch pohárů
vzpomínky štípou na duši
jako hejna černejch komárů

- R: V útulcích pro ztracený
upíjí smutek svůj
z čistejch pohárů
vzpomínky štípou na duši
jako hejna černejch komárů

2. Kdo to tvrdí, že jsem to já
smíchem zakrývá svůj pláč
možná, že se nepozná
pod maskou skrývá svoji tvář

v tomhle světě je jen strach
barvu černou poznávám
jasně vidám, že jsem svůj vrah
funebráky potkávám

- R: V útulcích pro ztracený
upíjí smutek svůj
z čistejch pohárů
vzpomínky štípou na duši
jako hejna černejch komárů (2x)